

slaget, og jeg skal derfor tillade mig at nævne nogle Punkter heri, som jeg mener i alt Hald bør rettes. Jeg kan ikke gaae saa vidt som det ærede Medlem, der nu sidst havde Ordet, og som sagde, at han ikke vilde see hen til Principer, thi det forekommer mig, at man idetmindste maa gjøre Forsøg paa at faae det Princip, som ligger i Grundloven, gjort gjældende i dette Forhold. Skulde det ikke lykkes, er man overvunden, og deri maa man finde sig; men at man ikke skulde forsøge derpaa, forekommer mig at være en urigtig Tanke. — Et af de Forhold, som have været meest omtalte, er Nødvendigheden af, at Borgemeesteren, der er Formand og den egentlige Styre af Kjøbstædernes oeconomiske Forhold, skal vælges af Borgerne selv. Jeg kan ikke følge det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Kühnel), naar han vil afholde sig fra at stille Endringsforslag i denne Henseende; jeg anseer det netop for min Pligt at fremkomme med et Forslag i denne Retning, hvis det ikke skulde fremkomme fra anden Side. Man har sagt, at man ikke skulle stille saadanne gennemgribende Forslag, thi man fik da Intet, men hvor ere de Vanskeligheder, for hvilke vi skulle vige tilbage? Er der ikke andre end de usle Grunde, som ere bleve fremførte af den ærede Minister? Hvad er det for Grunde? Jeg har opskrevet dem, og naar man seer, hvad det er, der skulde gjøre os betænkelige ved at fremkomme med Endringsforslag i denne Henseende, maa man virkelig forbauses over, at noverstigelige Vanskeligheder skulde kunne skjule sig derunder. Den ærede Minister har saaledes meent, at man burde vente med at faae Borgemeesteren valgt af Borgerne selv, indtil det havde viist sig, hvad Brug Borgerne vilde gjøre af denne deres udivede Myndighed. Det forekommer mig imidlertid, at naar man seer hen til Virkeligheden til andre Forhold i vor Tid, vil man finde, at Anliggender, der ere af en langt større Vigtighed og af et langt større Omfang i forskjellige Retninger, bestyres af Borgerne med selvvalgte Mænd til alle Vedkommendes Tilfredshed. Skulde man da ikke ogsaa kunne vente, at en saadan Digtighed som den her omhandlede, om den ikke puelik-

kelig er tilstede i noget overordentligt Maal, skulde kunne udvikle sig efterhaanden, naar der først blev givet Borgerne Leilighed til at øve sig i dette Slags Virksomhed? Hvor kommer den borgerlige Digtighed fra uden derved, at der gives Borgerne Frihed til at udøve Myndigheden med Hensyn til de Sager, hvori Digtigheden skal erhverves? Man har dernæst sagt, at den Borgemeester, som er fast ansat, vilde have en større Digtighed end en af Borgerne selv valgt Borgemeester; men dertil vil jeg svare, at der er mangen en fast ansat Borgemeester, som for det Første, naar han kommer til Stedet, er aldeles ukjendt med Forholdene, og som for det Andet, netop fordi han veed, at han er fast ansat og uafhængig af Borgerne, tager meget lidt Hensyn til, hvad der er den almindelige Mening hos dem om Communens Løve. Man har i en af de største jydskke Communer havt Exempel paa, at en Borgemeester i meget lang Tid ved sin Modstand har udstødt et Anliggende, som man i højeste Grad tilstræbte i Communen, og som efterat det er blevet bragt istand, har været til særdeles Gavn for Communens Udvikling. Dernæst kan ogsaa en saadan fast ansat Embedsmand undertiden blive meget dygtig i sine Forretninger og lade dem være lige, fordi han veed, at han er fast ansat, og at der skal Meget til for at faae ham bort fra Pladsen. Naar der er noget kommunalt Liv i en Commune, vil der altid være kyndige Mænd, som kunne deeltage i Repræsentationen. Skulde der ikke hos den Mand, som er valgt af Borgerne selv, og som dog maa antages at være valgt med Skjønnsomhed som En, man kan være tjent med at have i Spidsen for Communens Anliggender, i hvilke han har taget virksom Deel, og som han kender tilbunds, antages at være en ganske anden Kundskab til Communens Anliggender end hos en Mand, der, efter maastee at have arbejdet i et Contoir i Kjøbenhavn, bliver sendt til en Kjøbstad, og ikke kender stort Mere til Forretningerne, end om han kom ned fra Maanen? Den Erfaring og Digtighed, der udfordres til disse Forhold, troer jeg heller ikke er saa forfærdelig høitliggende, at den ikke skulde kunne fattes af en Mand, som har levet i Communen i mange Aar, og man behøver derfor ganske